

Nr. 241. Folkethingets Forhandlinger.

65de Møde. Ordentlig Samling 1871-72

3801

1ste Beh. af Lovf. om Tillæg t. S. 9 i Lov om Hegn
som dette er, skal det være mig en særdeles stor Fornøielse at imødegaa et saadant Forslag paa selv samme Maade, som jeg i Dag har anvendt ligeoverfor dette Forslag.

Naben: Da nærværende lille Lovforslag efter min Mening slutter sig til den Mand, der gaar igjennem Hegnsloven af 6te Marts 1869. — det slutter sig nemlig til dens Mand, idet det gaar ud fra, at naar et Hegn ved sagkyndigt Skjøn er blevet erklæret for skadeligt, saa skal det kunne fjernes. — kan jeg ikke finde den Tanke, der her er gjort gjældende, urigtig, og har for mit Vedkommende ikke Noget imod, at Hegnsloven bliver given en saadan Udvidelse, at man kan faae Træer, der staa i et Hegn paa den anden Side af en Vej, borttagne. Man kan meget godt tænke sig det Tilfælde, navnlig i de bedre Egne, hvor Veiene, som oftest ere meget smalle, at en saadan Række Træer paa et Hegn kan gjøre meget stor Skade paa den anden Side af Veien. Naar man af Erstatninger sig om 7 og 8 Alen bred Vej, der løber fra Dst. til Vest, og man tillige tænker sig, at en Mand, hvis Eiendom ligger Syd for Veien, falder paa at opelste en Række Poppler af Gr. i en Høide af 20—30 Alen paa sit Hegn, saa er det aldeles klart for mig, at dette kan medføre meget betydeligt Skade for den Nabo, der ligger paa den anden Side af en saadan snever Vej. Nu er det slet ikke sagt, at den, der raader for Veien, Kommunen eller den private Betjener, behjæmmer sig om, at disse Træer stygge over Veien; det kan være muligt, at Vedkommende ikke ved nogen Henvendelse til Betjeneren kan faae noget Resultat frem, og i det Tilfælde mener jeg, at han aabenbart burde have en Udvei til at faae et saadant skadeligt Hegn fjernet. Jeg kan saa meget mere dele denne Betragtning, som det staa for mig, at Eierne af slige skadelige Hegn, Hegn, som et sagkyndigt Skjøn har erkjendt for ulovlige, ere blevne i høj Grad begunstigede. — det er i det Mindste min Anskuelse — den Gang vi i

3802

sin Tid vedtoges Hegnsloven; thi Eierne af saadanne Hegn skulle ikke alene have fuldstændig Godtgjørelse for Opførelsen af et nyt lovligt Hegn, men der blev ogsaa tillagt dem fuldstændig Erstatning for Værdien af det gamle ulovlige Hegn; det var efter min Anskuelse en dobbelt Godtgjørelse. Jeg var Medlem af det Udvalg, der behandlede Hegnsloven, og tillod mig den Gang at stille Endringsforslag gaaende ud paa at forandre dette Forhold, idet jeg mente, at naar et saadant Hegn, som var blevet erkjendt for at være skadeligt og ulovligt, skulde fjernes, saa skulde derfor kun betales, hvad det kunde koste at opføre et nyt lovmæssigt Hegn; men dette Endringsforslag blev forkastet, og den Bestemmelse, der staa i Hegnsloven, blev vedtaget, at Eierne af slige ulovlige Hegn skulde have baade Godtgjørelse og Erstatning, altsaa, som Ordspørget siger, baade i Pøse og Sæt, hvis Nogen ønskede et saadant Hegn fjernet. Naar den nævnte Minister udtalte, at hvis man vedtog et saadant Lovforslag, saa kunde den ene Part tvinge den anden til at borttage Træer, saa at sige under alle eller i alt Fald under mange forskellige Forhold, da kan der efter min Anskuelse slet ikke være Tale derom, hvad dette Lovforslag angaar, thi derefter kan der kun være Tale om de Træer, der staa paa et Hegn, og ikke om Træer, der staa paa andre Steder, og desuden kan der jo kun være Tale om Træernes Fjernelse, naar et sagkyndigt Skjøn kommer til det Resultat, at de ere mere til Skade for den klagede Nabo, end de ere til Gavn for Eieren; det er den eneste Maaade, hvorpaa man kan faae et saadant Hegn bort, thi kommer det sagkyndige Skjøn til det Resultat, at Træerne ere til større Gavn for Eieren end til Skade for den klagede Nabo, saa kan denne slet ikke faae dem bort. Jeg vilde have fundet det heldigere, ifald den omtalte Overlandvæsenkommission var kommen til det Resultat, at slige Træer burde have været fjernede; thi jeg indser det Urigtige i, at man efter saa kort Tids Forløb søger at forandre